

پیام ظریف به آمریکا و متحدین غربی: نشانه‌های غلبه منطق بر توهم را مشاهده می‌کنم

وزیر خارجه ایران گفت: نشانه‌های غلبه منطق بر توهم را مشاهده می‌کنم. احساس می‌کنم که طرف‌های مذاکراتی ما بالاخره درک کرده‌اند که فشار و تهدید نه تنها هیچگاه به راه حل‌های پایدار نمی‌انجامد، بلکه تنش‌ها و دشمنی‌ها را افزایش می‌دهد.

همشهری آنلاین: وزیر خارجه ایران گفت: نشانه‌های غلبه منطق بر توهم را مشاهده می‌کنم. احساس می‌کنم که طرف‌های مذاکراتی ما بالاخره درک کرده‌اند که فشار و تهدید نه تنها هیچگاه به راه حل‌های پایدار نمی‌انجامد، بلکه تنش‌ها و دشمنی‌ها را افزایش می‌دهد.

فارس نوشت: محمد جواد ظریف وزیر امور خارجه کشورمان در پیامی به آمریکا و متحدین غربی آن در 5+1 خود تاکید کرد: علیرغم پیشرفت‌هایی که در 2 سال گذشته طرفین به آن دست یافته‌اند، هیچ تضمینی به خاطر ادامه دلبستگی آنها به تداوم فشار وجود ندارد و آنها می‌بایست بین توافق و فشار یکی را انتخاب کنند.

رئیس تیم هسته‌ای ایران هشدار داد: اگر طرف‌های غربی و آمریکایی فاقد شجاعت برای مصالحه، خودباوری برای انعطاف، پختگی برای اتخاذ تصمیمات منطقی، خردمندی برای کنار گذاشتن توهमत و جسارت برای عبور از عادت‌های کهنه باشند، هیچ توافقی در کار نخواهد بود.

ظریف با اشاره به تجربه ملت سرافراز ایران در جریان مقاومت در برابر تحریم‌ها و مقابله با تجاوز و جنگ تحمیلی هشت ساله صدام به ایران که با حمایت و پشتیبانی آمریکا و متحدین غربی‌اش همراه بود، خاطرنشان کرد که توهमत غیرمنطقی جنگ طلبان غربی صرفاً به افزایش تنش و دشمنی‌ها می‌انجامد.

متن کامل پیام بشرح ذیل است:

من در وین هستم تا به یک بحران غیرضروری و طولانی که مدت‌ها قبل می‌بایست خاتمه می‌یافت پایان دهم. علی‌رغم برخی اختلافات باقیمانده در این ساعات آخرین، هیچگاه به این اندازه به دستیابی به یک راه حل پایدار نزدیک نبوده‌ایم. با این حال هنوز رسیدن به راه حل قطعی نیست.

دستیابی به توافق نیازمند شجاعت برای مصالحه، خودباوری برای انعطاف، پختگی برای تصمیمات منطقی، خردمندی برای کنار گذاشتن توهमत و جسارت برای عبور از عادت‌های کهنه است.

برخی لجوجانه معتقدند که فشار اقتصادی و نظامی به تسلیم می‌انجامد. آنها فکر می‌کنند که می‌توانند کماکان به هزینه جان و مال دیگران، خیال پردازی‌های موهوم خود را دنبال کنند.

با این حال من امیدوار هستم؛ چراکه نشانه‌های غلبه منطق بر توهم را مشاهده می‌کنم. احساس می‌کنم که طرف‌های مذاکراتی ما بالاخره درک کرده‌اند که فشار و تهدید نه تنها هیچگاه به راه حل‌های پایدار نمی‌انجامد، بلکه تنش‌ها و دشمنی‌ها را افزایش می‌دهد. آنها شاهد بوده‌اند که تجاوز هشت ساله صدام و حامیانش به ایران، نتوانست ملت ایران را - که در برابر همه این کشورها به تنهایی ایستاده بود - به زانو درآورد.

آنها متوجه شده‌اند که کورترین و ظالمانه‌ترین تحریم‌های اقتصادی علیه کشور من، آنها را به هیچ یک از اهداف اعلام شده‌شان نرسانده و در عوض باعث آسیب افراد بی‌گناه و خشم ملتی صلح طلب و با گذشت شده است.

به همین دلیل آنها میز مذاکره را انتخاب کرده‌اند، ولی هنوز باید یک تصمیم حساس و تاریخی بگیرند: توافق یا تحمیل. در سیاست -همچون زندگی- نمی‌توان به هزینه دیگران به اهداف خود رسید، چرا که عمر چنین دستاوردهایی همواره کوتاه خواهد بود. تنها توافقات متوازن هستند که می‌توانند از آزمون زمان سربلند بیرون آیند.

ما آماده دستیابی به یک توافق خوب و متوازن و گشودن افق‌های جدیدی برای برخورد با چالش‌های مهم و مشترک هستیم.

امروز تهدید مشترک ما رشد سریع افراط گرایی خشن و بربریت افسارگسیخته است. ایران اولین کشوری بود که در مقابل این چالش ایستاد و با طرح «جهان علیه خشونت و افراط» پیشنهاد داد که مقابله با این تهدید به یک اولویت جهانی تبدیل شود. تهدیدی که «ما» با آن رو به رو هستیم در قالب مردانی نقاب دار نمود یافته است که مهد تمدن را هدف گرفته‌اند.

از «ما» صحبت می‌کنم چرا که هیچ کس از این خطر جهانی در امان نیست. برای مقابله با این چالش‌های جدید، روش‌های جدید هم به شدت مورد نیاز است. ایران همواره در خط مقدم مبارزه با افراط حاضر بوده است. امیدوارم همتایان من نیز توجه خود را به این موضوع متمرکز کرده و منابع خود را برای مقابله با این تهدید حیاتی متمرکز کنند.

هزار سال پیش، فردوسی شاعر ایرانی گفت:

"بکوشید نیکی به کار آورید"

چو دیدید سرما بهار آورید"

من جواد ظریف هستم و این همواره پیام ایران بوده است.